

Kernpunt Migratie

Intelligente opvang van humanitaire en economische migranten in de regio

Inhoud

Inhoud	i
Samenvatting	1
Introductie	3
Onderbouwing	5
De EU weet zich geen raad	8
Oplossing	9
Juridische kaders	11
Vergelijking van verschillende oplossingen	12
<i>Plan van dit kernpunt</i>	<i>12</i>
<i>Plan Europese Commissie</i>	<i>14</i>
<i>Plan Volt Europa</i>	<i>15</i>
Literatuur	16

Waar een nummer staat in de tekst, zoals '[3]', dan verwijst dit naar een document in de literatuurlijst. Bijvoorbeeld '[3]' verwijst naar het derde document in deze lijst.

Samenvatting

Veel Nederlanders maken zich zorgen over de grote stromen economische en humanitaire migranten die naar Nederland komen, vooral ten aanzien van niet-Westerse migranten met een cultuur, religie, normen en waarden die sterk afwijken van de Nederlandse. Dit is ook gerelateerd aan het zorgpunt, dat als de stromen almaar groter worden, de maatschappij een goede integratie van nieuwkomers onvoldoende in goede banen kan leiden en de kosten niet meer kan opvangen. Andere redenen waarom Nederlanders deze stromen willen temperen zijn: de toenemende bevolkingsdruk in Nederland (volledig veroorzaakt door immigratie en geboorten bij de allochtone bevolking van Nederland¹; de autochtone bevolking krimpt licht), de druk op de huizenmarkt, de druk op en kosten van de sociale voorzieningen (asielmigranten uit Afrika kosten bijvoorbeeld 625.000 Euro per persoon; mensen met een niet-Westerse achtergrond kosten de Nederlandse staat gemiddeld 8.500 Euro per persoon per jaar²) en concurrentie van nieuwkomers op de arbeidsmarkt.

De opvang van met name humanitaire migranten (vluchtelingen) in Nederland is ook oneerlijk ten opzichte van de bijna 90% van de migranten alsook de mensen die hun land niet ontvluchten, die in beduidend minder florissante omstandigheden verblijven in hun eigen land of in nabije landen in hun regio's, simpelweg omdat zij niet de moed, de energie en/of het geld hebben om naar de EU te reizen, en die onze hulp in veel gevallen juist veel harder nodig hebben. Het Nederlandse en het EU beleid bevorderen daarbij ook illegale mensensmokkel en stimuleren mensen om in vaak levensgevaarlijke omstandigheden naar de EU te migreren (aanzuigende werking).

Een oplossing is mogelijk waarbij irreguliere (ongewenste) economische en humanitaire migranten die in Nederland aankomen, in een veilig land, waarmee een overeenkomst is gesloten, in hun eigen regio ondergebracht worden³. Dat heeft een sterk afremmend effect op de stromen irreguliere migranten naar Nederland (opheffen van de aanzuigende werking) en verlaagt de druk op het asielproces, dat daardoor sneller, beter en efficiënter gemaakt kan worden. De voorziene overeenkomsten met veilige landen leiden tot humane condities voor alle migranten, niet alleen degenen die naar Nederland/Europa zijn gekomen. De overeenkomsten scheppen ook voor de lokale bevolkingen in die landen grote voordelen. De voorgestelde aanpak past (waarschijnlijk) binnen internationale verdragen en de Nederlandse wetgeving omtrent migranten en vluchtelingen.

Met veilige landen in regio's die bereid zijn vanuit Nederland teruggestuurde irreguliere migranten op te vangen, wordt overeengekomen:

- a. een deelbasisinkomen (cash transfer) voor de lokale bevolking (zie ons kernpunt Ontwikkelingshulp),
- b. hulp bij de opvang van alle humanitaire en economische migranten in het land,
- c. stimuleren van en ondersteuning bij repatriëring van migranten naar hun eigen land waar mogelijk en veilig,
- d. andere vormen van hulp binnen het land.

Bovenstaande kan grotendeels gerealiseerd worden binnen het bestaande budget voor ontwikkelingshulp en spaart enorm veel kosten voor opvang van humanitaire en economische migranten in Nederland.

¹ Van 2010-2019 was de bevolkingsgroei bij autochtone Nederlanders 0%, bij Nederlanders met een Westerse migratie-achtergrond 2% en bij Nederlanders met een niet-Westerse achtergrond 2,6%. [4].

² Het eerste bedrag is berekend over de gehele levensloop, van het moment van immigratie, tot het moment van remigratie of overlijden, inclusief de kosten voor de tweede generatie. Bron voor beide bedragen: [4] (Tabel 0.2).

³ Het is daarbij de bedoeling dat de migranten in dat land asiel aanvragen. Hierdoor wordt de aanzuigende werking naar Nederland verder verkleind en komen er dus ook minder migranten vanuit Nederland naar het opvangende land.

Bovendien worden met deze oplossing niet alleen de mensen gesteund die anders naar de EU zouden migreren, maar alle migranten, alsook de lokale bevolkingen in de landen waarmee overeenkomsten worden gesloten. Het zorgt er ook voor dat landen waarmee een overeenkomst is gesloten, in de toekomst beter in staat zullen zijn om te gaan met de verwachte toenemende stromen irreguliere migranten naar hun landen als gevolg van (a) klimaatverandering (experts verwachten dat klimaatverandering met name in de Sahelzone zal leiden tot grote gebieden die onleefbaar worden, met als gevolg vele miljoenen klimaatvluchtelingen), (b) bevolkingsgroei (met name in Afrika waarvoor de prognose, door de VN, is dat de bevolking er met 3 miljard mensen zal toenemen tot eind deze eeuw), en (c) toename van oorlogen en andere problemen, vaak in relatie tot de punten a en b. Een goede opvang en repatriëring van irreguliere migranten kan met het plan beschreven in dit document structureel en toekomstbestendig gemaakt worden. Aanname is dat er veilige landen in regio's gevonden worden die zo'n overeenkomst willen sluiten met Nederland (of de EU). Daarvoor zijn actieve onderhandelingen nodig waarin vooral ook de vluchtelingen/migrantenproblematiek die landen zelf kennen centraal moet staan. Daarnaast zal Nederland hard moeten optreden tegen landen die afgewezen asielzoekers uit hun landen weigeren terug te accepteren, onder andere middels handelsbelemmeringen en het stoppen van ontwikkelingshulp aan deze landen.

Indien uiteindelijk op EU niveau ingevoerd, zal deze aanpak leiden tot een sterke vermindering van stromen irreguliere migranten naar de EU, waardoor ook veel minder mensen gevaar lopen voor hun leven (bijvoorbeeld in Libië, waar een miljoen migranten wacht op een kans om naar de EU te reizen en daar mishandeld en erger wordt, alsook de migranten die in gammele bootjes de oversteek wagen naar de EU, met vaak fatale afloop). Door de overeenkomsten te sluiten met meerdere landen, kan Nederland er niet mee gechanteerd worden, zoals Turkije doet met de Turkije-deal. Hiermee kan Nederland de EU de weg wijzen hoe irreguliere migratie naar de EU ingedamd kan worden op een humane wijze die goed is voor iedereen, middels structureel goed ingerichte opvanglocaties in veilige landen in de regio. Daarmee worden alle migranten alsmede lokale bevolkingen in deze landen geholpen en niet alleen de personen die naar de EU migreren. Het doet ook recht aan de lokale bevolking van Nederland, omdat de toenemende druk die irreguliere nieuwkomers op onze samenleving uitoefenen sterk verkleind wordt en er dan ook meer ruimte ontstaat om de integratie van allochtonen beter te faciliteren, de asielprocedures en – capaciteit te verbeteren, enzovoorts!

Oplossingen die momenteel op EU niveau voorgesteld worden, zullen naar verwachting te weinig soelaas bieden, omdat ze uitgaan van het verspreiden van migranten waarvan het asielverzoek is goedgekeurd over de EU, waarbij landen de verplichting om dit te doen kunnen afkopen door financieel bij te dragen. Dat systeem werkt zolang er in de landen die bereid zijn deze migranten op te nemen voldoende draagvlak is om dit te doen. Dit draagvlak is al aan erosie onderhevig in vrijwel alle EU landen en zal bij de verwachte toenemende migratiestromen in de (nabije) toekomst naar verwachting snel verder afnemen. Bovendien biedt deze strategie geen structurele oplossing voor een goede opvang van de humanitaire en economische migranten die naar landen binnen de eigen regio's migreren. Wel is de afstemming van asielprocedures tussen EU landen, onder andere om daarmee het 'asielshoppen' te voorkomen, een belangrijk en zinvol onderdeel van de huidige EU plannen.

Wat betreft 'gewenste migratie' (met name migranten uit andere EU landen en uitgenodigde kennismigranten) is het nodig om een duidelijker toekomstvisie voor Nederland te ontwikkelen en daar het beleid omtrent deze migranten op aan te passen. Maatregelen als verhoging van het minimumloon, stimuleren dat laagwaardige bedrijven naar lagere lonenlanden vertrekken en kennismigranten hun bijdrage aan ons bedrijfsleven in eigen land laten verwezenlijken (met name in de IT beroepen), zijn enkele van de maatregelen die hierbij overwogen kunnen worden, indien de Nederlandse maatschappij ervoor kiest om

deze stromen in te dammen (die het overgrote deel van de migranten naar Nederland vormen en die voor een groot deel ook niet meer terugkeren naar het eigen land). Gereguleerde (kennis)arbeidsmigratie kan ook uitgangspunt zijn van het beleid, waarbij migranten voor een beperkte duur in Nederland kunnen werken en daarna weer terug moeten. Dat kan ook voordelen hebben voor de herkomstlanden van deze migranten, als ze in Nederland kennis en kapitaal kunnen opbouwen. Het dient echter vermeden te worden dat een dergelijk beleid tot een brain of power drain leidt in deze landen.

In dit kernpunt wordt ook een vergelijking gemaakt (inclusief sterkte-zwakke analyses) tussen het plan voorgesteld in dit kernpunt en andere vooraanstaande migratieplannen (zoals het recente voorstel van de Europese Commissie ten aanzien van migratie).

In aanvulling op een sterk afgeremde en meer gecontroleerde en in goede banen geleide migratie van economische en humanitaire migranten naar Nederland, is het van fundamenteel belang dat veel meer werk wordt gemaakt van een goede integratie van allochtonen die in ons land verblijven, als Nederlander, asielzoeker of asielstatus houder. Dit is in een apart kernpunt uitgewerkt.

Introductie

Irreguliere migratie vanuit arme en/of onveilige landen naar de EU en Nederland wordt door Nederlanders gevoeld als één van de grootste problemen waar de EU mee te maken heeft⁴. Tegelijkertijd moeten humanitaire en economische migranten gevaarlijke en illegale activiteiten ondernemen om naar de EU te komen en probeert de EU migranten de pas af te snijden op hun routes naar de EU, omdat pas als migranten in de EU aankomen de EU ook officieel verplicht is zorg te dragen voor deze mensen en asielprocedures te starten. Hoewel juridisch correct en binnen de kaders van gerelateerde internationale verdragen, heeft deze manier van doen weinig meer te maken met humanitaire zorg voor mensen die kwetsbaar zijn en hulp nodig hebben, omdat velen die dergelijke zorg nodig hebben de mogelijkheid om die zorg te verkrijgen ontnomen wordt door de handelwijzen van de EU.

Humanitaire en economische migranten kunnen echter ook op een goede manier opgevangen worden in de eigen regio. Daarmee bedoelen we de opvang van migranten in veilige landen die grenzen aan of relatief dicht liggen bij de landen waar zij vandaan gemigreerd zijn. Dat kan op een duurzame en humane wijze die goed is voor iedereen: mensen in Nederland, humanitaire en economische migranten en bevolkingen in ontwikkelingslanden. Met de in dit document voorgestelde oplossing wordt:

1. de aanzuigingskracht van Nederland op migranten sterk vermindert,
2. de druk op het asielstelsel verkleint,
3. het draagvlak in Nederland behouden voor goede opvang van migranten (in de regio),
4. goede integratie bevordert van de dan veel kleinere groep nieuwkomers in ons land, en
5. draagvlak vergroot voor goede en effectieve ontwikkelingshulp.

Tegelijkertijd wordt de reden voor migranten om middels een levensgevaarlijke reis naar de EU te migreren voor een deel weggenomen door de condities die migratie veroorzaken aan te pakken. Het resulteert in een win-win-win oplossing voor Nederlanders, migranten en lokale bevolkingen in

⁴ Het Sociaal en Cultureel Planbureau (CPB) heeft bijvoorbeeld in kwartaal 3 van 2017 gemeten dat ondanks de vrij sterke afname van migratie in 2017 nog steeds 43% van geïnterviewde Nederlanders (zowel hoger als lager opgeleiden) aangaven zich zorgen te maken over immigranten en vluchtelingen, waarbij de meeste van hen aangaven dat teveel migranten en vluchtelingen naar Nederland komen, dat Nederland slechts tijdelijk onderdak moet bieden aan migranten en vluchtelingen (dus dat ze moeten terugkeren naar het eigen land zodra dit mogelijk is) en dat economische vluchtelingen onmiddellijk teruggestuurd dienen te worden naar hun eigen landen. Het was het onderwerp dat de hoogste score had op onderwerpen waar mensen zich zorgen over maakten. [6].

ontwikkelingslanden. De oplossing kan gerealiseerd worden binnen de bestaande budgetten voor ontwikkelingshulp en opvang van migranten in Nederland.

Irreguliere migratie omvat de groep humanitaire en economische migranten, die naar Nederland komen zonder daartoe uitgenodigd te zijn (bijvoorbeeld de meeste Afrikanen, Afghanen en Syriërs). Dit wordt ook wel 'irreguliere migratie' genoemd, ongereguleerde migratie waar Nederland niet om heeft gevraagd of op heeft aangestuurd. Een andere groep omvat arbeidsmigranten die door Nederlandse bedrijven worden uitgenodigd (bijvoorbeeld Indiërs met IT expertise) of die, binnen de EU regelgeving, het recht hebben om in Nederland te werken, zoals Polen en Roemenen. We hebben in Nederland (en in veel andere EU landen) de afgelopen 60 jaar te maken met een steeds toenemende netto influx⁵ van al deze groepen migranten.

In dit kernpunt moet nog een beter uitgewerkte discussie gevoerd worden over migranten die uitgenodigd worden en/of het recht hebben om in Nederland te werken. In hoeverre is een steeds groeiende netto influx van arbeidsmigranten gewenst, die ook steeds vaker in Nederland blijven en Nederlander worden? En in hoeverre maken Nederlanders zich zorgen maken over deze migranten? Het CBS geeft voor 2019 bijvoorbeeld het volgende aan: *'De Nederlandse bevolking groeide in 2019 met 126 410 personen (inclusief correcties). Door internationale migratie groeide de bevolking met 109.166 personen, en door natuurlijke aanwas (geboorte minus sterfte) nam de bevolking toe met 17.244 personen ([7])*. Van die aanwas komt het grootste deel voor het conto van arbeidsmigranten. [Note: wie doet er verder onderzoek naar arbeidsmigranten en wat de standpunten zouden kunnen zijn ten aanzien van dit onderwerp?](#)

In dit kernpunt focussen we wat betreft migratie met name op irreguliere immigratie in Nederland. Zoals gezegd behoren tot de irreguliere migranten die naar Nederland toekomen, zowel humanitaire als economische migranten. Een humanitaire migrant (vluchteling)⁶ is iemand die in zijn of haar thuisland 'gegronde vrees' heeft voor vervolging op grond van ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging, seksuele geaardheid of het behoren tot een bepaalde etnische of sociale groep, en die in het eigen land geen bescherming krijgt. Deze definitie is bepaald in het Vluchtelingenverdrag van de VN. Een economische migrant is iemand die zijn of haar thuisland verlaat vanwege economische uitzichtsloosheid in het thuisland, in de hoop elders een economisch beter leven op te kunnen bouwen. Zowel de humanitaire als de economische migranten die naar Nederland toekomen, willen we opvangen in hun eigen regio's, zonder de mogelijkheid om asiel te verkrijgen in Nederland⁷. Dat betekent dat migranten vrijwel direct na aankomst en registratie in Nederland vervoert worden naar een voldoende veilig land in hun regio en daar ondergebracht worden in goed ingerichte opvanglocaties onder toezicht van VN en andere internationale organisaties, samen met lokaal opererende organisaties en in samenwerking met lokale en nationale overheden in deze veilige landen. Gezamenlijk zorgen deze partijen ervoor dat de opvanglocaties alle benodigde basisvoorzieningen hebben en veilig zijn. Het is zeer waarschijnlijk dat dit tot een afname van de aantallen migranten naar Nederland alsook naar deze landen zal leiden, en dat migranten die echt niet in het eigen land kunnen blijven vanwege hun veiligheid of snel toenemende extreme armoede (bijvoorbeeld vanwege klimaatproblemen), naar een nabije goede opvanglocatie in de eigen regio kunnen reizen in plaats van naar de EU en Nederland. Wanneer andere EU landen zich bij deze aanpak aansluiten wordt het steeds minder aantrekkelijk voor migranten om naar de EU te komen.

⁵ Met 'netto influx' bedoelen we het verschil tussen mensen die Nederland binnenkomen en verlaten. Als bijvoorbeeld in een jaar 100.000 Polen Nederland binnenkomen en er 30.000 vertrekken, is de netto influx van Polen in dat jaar 70.000.

⁶ In dit stuk gebruiken we de term humanitaire migrant om een onderscheid te maken met economische migranten. Humanitaire migranten worden in de meeste literatuur en policy documenten aangeduid met 'vluchtelingen'.

⁷ Het is de bedoeling dat de migranten in het opvangende land asiel aanvragen. Hierdoor wordt de aanzuigende werking naar Nederland verder verkleind en komen er ook minder migranten vanuit Nederland naar het opvangende land. In hoeverre dit juridisch gezien nu al kan is echter nog onduidelijk.

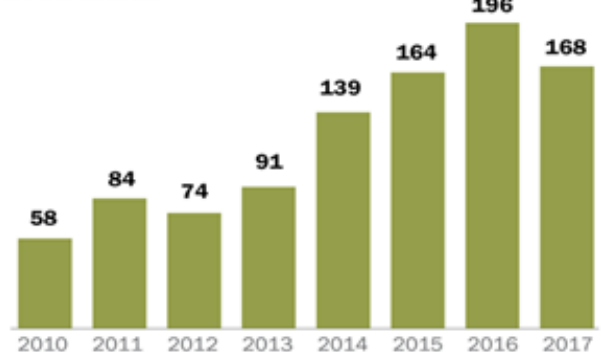
Onderbouwing

Voor de voorgestelde aanpak om humanitaire en economische migranten in veilige landen in de eigen regio's op te vangen zijn er de volgende redenen:

1. Nederlanders maken zich, net als in andere EU landen, in toenemende mate zorgen over de stromen humanitaire en economische migranten naar ons land en willen deze stoppen of in ieder geval verminderen. De migranten komen naar Nederland, of andere EU landen, gedreven door een slecht economisch perspectief in eigen land, oorlog, armoede en bevolkingsdruk die het overleven steeds meer bemoeilijken en de toekomstperceptie van met name jonge mannen (zie bijvoorbeeld [8]) steeds verder ondermijnen. Zij worden aangetrokken door de veiligheid, hoge welvaart, publieke voorzieningen en kansen op arbeid of een uitkering in ons land (aanzuigende werking). Het is daarbij onwaarschijnlijk dat zij ooit terugkeren naar hun eigen land als zij de kans hebben om in Nederland te kunnen blijven. Daarentegen, migranten die in aangrenzende landen in de eigen regio verblijven, met vaak een vergelijkbare cultuur en religie, waardoor de 'blending in' ook veel beter is dan in Nederland, kiezen er in grote meerderheid voor om naar het eigen land terug te keren zodra dit mogelijk is (zie bijv. [9]).

De komst van migranten naar Nederland verhoogt de zorgen onder Nederlanders over verlies van de eigen culturele en religieuze identiteit, vooral omdat humanitaire en economische migranten vaak slecht integreren, een heel andere cultuur en religie hebben dan de Nederlandse, een slechte arbeidsparticipatie hebben⁸, en zij uiteindelijk vaak Nederlander worden. De angst komt met name voort uit de beleving van de nu al erg grote en steeds verder groeiende aantallen van dergelijke allochtonen in Nederland.

Asylum applicants to Europe
In thousands

De stromen humanitaire en met name economische migranten uit Afrika naar Europa nemen bijna ieder jaar significant toe ([10])

Een aantal groepen 'nieuwe Nederlanders' woont in toenemende mate in enclaves in ons land, waardoor in veel gevallen ook de generaties die zij voortbrengen moeilijk integreren, een probleem dat ook nu al speelt onder verschillende allochtone groepen in Nederland (zie bijvoorbeeld [11]). Deze problematiek verschilt echter wel per nationaliteit van afkomst.

Note: wie doet er verder onderzoek naar enclaves en integratie – in hoeverre dergelijke enclaves al bestaan in Nederland, waar in Nederland, welke nationaliteiten van afkomst, de mate waarin dat bepaald wordt door de achtergrond van immigranten of door sociaal-economische factoren (waarvoor een correctie nodig is) en wat de problemen zijn die hieruit voortkomen?

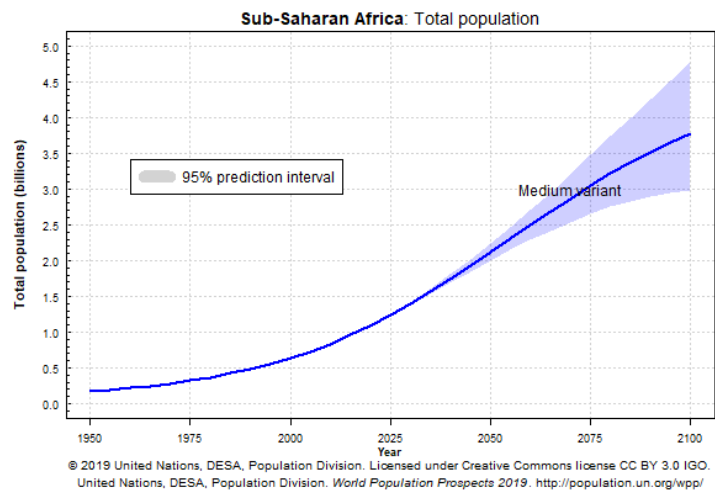
Ook andere zaken verhogen de weerstand van zowel autochtone als allochtone Nederlanders tegen de komst van humanitaire en economische migranten, zoals verhoging van de druk op de huizenmarkt, de al erg hoge bevolkingsdichtheid in Nederland en de groei van de bevolking die met name veroorzaakt wordt door immigratie en grote allochtone gezinnen, en daarmee verslechtering van de rust en de

⁸ Hoewel dit ook veroorzaakt wordt door de ongelijke kansen die allochtonen krijgen op de arbeidsmarkt ten opzichte van autochtonen, zijn er ook verschillende groepen nieuwkomers die een slechte arbeid attitude ten toon spreiden, hetgeen duidelijk wordt uit vergelijkingen van cijfers over arbeidsparticipatie tussen verschillende groepen nieuwkomers en allochtonen. De arbeidsparticipatie van bijvoorbeeld Syriërs is beduidend beter dan die van Eritreeërs en Somaliërs. Er zijn in dit opzicht ook grote verschillen tussen bijvoorbeeld mensen met een Marokkaanse en een Turkse afkomst. Een aanverwand probleem is dat de kwaliteit van mensen die een bepaalde opleiding in het eigen land hebben genoten, bijna altijd slechter is dan die van mensen die diezelfde opleiding in Nederland hebben gehad. Zie o.a. [4].

ecologische balans in ons land, competitie voor banen, druk op de sociale voorzieningen⁹ en kosten van de opvang van en uitkeringen aan migranten en allochtonen (asielmigranten uit Afrika kosten bijvoorbeeld 625.000 Euro per persoon; allochtonen en asielzoekers met een niet-Westerse achtergrond kosten de Nederlandse staat gemiddeld 8.500 Euro per persoon per jaar¹⁰), etc. De stromen migranten naar ons land zijn ook moeilijk te controleren en de verwachting is dat deze stromen steeds verder zullen toenemen in de toekomst indien het huidige immigratiebeleid voortgezet wordt.

Daarnaast vraagt ook het rapport Donner ([13]) zich af in hoeverre humanitaire migranten die door meerdere landen reizen, waar zij veilig opgevangen kunnen worden, alvorens de EU te bereiken, wel als humanitaire migrant (vluchteling) gezien kunnen worden. Het rapport beargumenteert dat indien zogenoemde humanitaire migranten naar de EU reizen via landen waar zij ook veilig opgevangen konden worden, dit in feite betekent dat deze migranten ook een economisch motief hebben.

Het argument dat veel landen in regio's waar migranten vandaan komen al tjokvol zitten met vooral humanitaire migranten is deels aanvechtbaar. Er zijn duidelijke aanwijzingen dat het in deze landen vooral ontbreekt aan middelen en politieke wil om humanitaire migranten op te vangen en niet zozeer de ruimte¹¹.

Wat betreft de verwachting dat migratiestromen verder gaan toenemen in de komende decennia, laten projecties van de Verenigde Naties zien dat de bevolking van sub-Sahara Afrika in 2050 is verdubbelt en in 2100 is verviervoudigt ([15, 16]). Ondanks de onzekerheden in deze projecties, maakt het duidelijk dat de Afrikaanse bevolking zeer waarschijnlijk sterk zal toenemen. Daarmee ligt het in een logische lijn der verwachting dat ook de migratiestromen uit Afrika sterk zullen toenemen, omdat met een stevige bevolkingsgroei de armoede zeer waarschijnlijk zal toenemen. Tegelijkertijd wordt verwacht dat klimaatverandering het leven in grote delen van Afrika steeds moeilijker en zelfs soms onmogelijk zal maken (o.a. [17]) waardoor de migratiestromen nog verder zullen toenemen. Daarbij zullen deze ontwikkelingen mogelijk leiden tot nog meer oorlogen en dergelijke, hetgeen de migratiestromen nog weer verder zal aanwakkeren. Die migratiestromen zullen in toenemende mate naar de EU leiden. De verwachting is dat ook uit andere delen van de wereld de stromen economische en humanitaire migranten zullen toenemen vanwege soortgelijke redenen.

⁹ Bijvoorbeeld, [12] geeft aan dat de helft van alle uitkeringen in Nederland naar niet-Westerse immigranten gaat.

¹⁰ Het eerste bedrag is berekend over de gehele levensloop, van het moment van immigratie, tot het moment van remigratie of overlijden, inclusief de kosten voor de tweede generatie. Bron voor beide bedragen: [4] (Tabel 0.2).

¹¹ De organisatie Human Rights First stelt in haar rapport dat: *'more money and more attention could and would improve the care for Syrian refugees significantly'*. Dit is een erkenning dat vluchtelingenopvang in de regio mogelijk is en uitgebreid kan worden indien daartoe de benodigde middelen voorhanden zijn. Het rapport continueert: *'In 2014 and 2015, the international community failed to fully meet appeals for humanitarian aid and resettlement for Syrian refugees. Without sufficient support, the strain on the frontline refugee-hosting countries— including Jordan, Lebanon and Turkey— increased sharply. Across the region, governments and relief agencies cut food assistance, access to medical care and other essentials, deepening the suffering of refugees, who are generally prohibited from working legally in these states. In the absence of adequate responsibility-sharing by other countries, Jordan, Lebanon, and Turkey imposed restrictions that denied entry to Syrian refugees and made it more difficult for those who had succeeded in fleeing to neighbouring countries to remain in the region.'* [14].

De meeste Nederlanders die de beschreven angst en weerstand voelen voor het verlies van de eigen culturele en religieuze identiteit, hebben waarschijnlijk een sterke voorkeur voor een oplossing die juist ook goed is voor migranten en andere mensen in arme landen. Zij zijn zich alleen niet bewust dat een dergelijke win-win oplossing, zoals in dit document beschreven, waarschijnlijk goed mogelijk is.

2. Opvang van humanitaire en economische migranten in Nederland is oneerlijk ten opzichte van mensen die binnen hun regio gevlucht zijn, die waarschijnlijk ook willen maar niet kunnen reizen naar de EU, hetgeen vooral voorbehouden is aan diegenen die daarvoor de moed, de energie en het geld hebben. Als zodanig helpen we niet de mensen die onze hulp het hardst nodig hebben, maar spenderen we veel geld en energie aan degenen die zich aan onze poort melden met een volledig pakket van welvaart, welzijn en lange termijn veiligheid (hetgeen ook de aanzuigende werking veroorzaakt en voorkomt dat mensen ooit nog terugkeren). Het terugsturen naar veilige landen in de regio's waar de migranten vandaan komen, is misschien vervelend voor deze mensen, maar doet recht aan de grote groepen migranten die de eigen regio niet hebben verlaten en legt daarbij tegelijkertijd een morele plicht op aan Nederland, om álle migranten te helpen en niet alleen degenen die zich bij ons melden. Daarbij komt dat humanitaire en economische migranten die naar de EU komen vaak een braindrain van opgeleide mensen (bijvoorbeeld, 5% van de Syrische bevolking woont in Duitsland maar omvat 33 tot 50% van alle academisch geschoolde Syriërs) en een power drain van gezonde sterke jonge mensen betekenen voor de landen waar zij vandaan komen.

Veel mensen proberen daarnaast op oneigenlijke gronden een asielstatus als humanitaire migrant (vluchteling) te verwerven in ons land of in andere EU landen. Voorbeelden zijn mensen die falselijk beweren Syriër te zijn, gevluchte Eritreërs die hun overheid steunen, Somaliërs die eerst in andere landen asiel kregen en daarover liegen, Oegandezen die zich falselijk voordoen als homoseksuelen ([18]), en migranten die in hun eigen land niet in gevaar waren¹². Er is ook verdenking van overheden die migranten als een business case zien (bijvoorbeeld Eritrese jonge mannen, die, na het verkrijgen van de asielstatus in een EU land, geld sturen naar huis, soms zelfs ook een soort belasting betalen aan de Eritrese overheid, waarmee ze hun familie steunen maar ook de Eritrese economie en de Eritrese overheid).

Een aanvullende rationale is dat migranten die in de regio opgevangen worden, meestal beter aansluiting hebben bij de cultuur en religie van de bevolking van het opvangende land (blending in) en veel vaker zullen terugkeren naar hun eigen land zodra dat kan, dan wanneer zij in een EU land opgevangen zouden worden.

3. Een derde belangrijk argument is dat de huidige internationale regelgeving omtrent migranten (vluchtelingenbeleid, maar ook het juist veelal ontbreken van goed beleid ten aanzien van irreguliere economische migranten) een cruciale factor is in het motiveren van mensen om onder vaak uiterst gevaarlijke omstandigheden te proberen naar de EU te migreren. Voorbeelden zijn de mensen die in bootjes de Middellandse zee opgaan, alsook de enorme groep migranten die vastzit in Lybië en daar onder erbarmelijke en veelal zeer gevaarlijke en mensonterende omstandigheden verblijft. De internationale verdragen omtrent vluchtelingen leiden er ook toe dat wanhopige ouders hun kinderen

¹² Bron [19] geeft voorbeelden. Bron [20] stelt: During the height of Syrian refugee crisis an interior ministry spokesman of the German government stated that Germany estimated that 30 per cent of incoming migrants claiming to be citizens of war-torn Syria were in fact from other countries. Bron [21]: Eritrean refugees who participated in events in support of the Eritrean authorities they said they were persecuted by, led the Norwegian government to give "instructions to review asylum cases from Eritrea and consider revocation of residence permit if there is information that a refugee has been granted residence in Norway on an incorrect basis" Bron [22]: Former member of parliament in The Netherlands, Hirsi Ayan admitted lying to the Dutch authorities in 1992 about her name, age, and the fact she did not flee directly to Holland from Somalia (she spent more than a decade in Ethiopia, Saudi Arabia, Kenya and Germany), while her parents stay in a comfortable location in Kenya.

op bootjes zetten, omdat die een grotere kans maken om als vluchteling erkend te worden, in de hoop dat zij later onder gezinsherenigingregels voor vluchtelingen ook naar het land van opvang van hun kinderen mogen reizen. Het is ook vreemd dat migranten zelf kunnen bepalen waar zij asiel aanvragen, waardoor, zoals eerder gesteld, veel humanitaire migranten ook economische migranten zijn. Dit alles maakt duidelijk dat de Nederlandse en internationale migratie- en vluchtelingenregels en -verdragen niet coherent zijn en aangepast dienen te worden.

De EU weet zich geen raad

De EU reageert in paniek op de stromen migranten, met slecht ontwikkelde initiatieven die een beperkt of zelfs contraproductief effect hebben, tot onmenselijke en gevaarlijke situaties leiden voor migranten, de migrantenstromen niet afremmen, weinig effect hebben op lokale economieën (en daarmee de motivatie van economische migranten om te migreren niet wegneemt), en veel geld kosten.

Opvang voor migranten zoals opgezet in Niger (2017) en Rwanda (2019)¹³, is bedoeld om migratie- en asielpcedures in Afrika te lokaliseren. Echter, mensen worden in deze opvanglocaties structureel opgevangen, met weinig kans om naar de EU gehervest te worden. Dat leidt er, naast onrust en frustraties onder de mensen die in deze locaties verblijven, toe dat migranten deze opvanglocaties mijden en rechtstreeks naar de EU proberen te reizen. Mochten mensen wel asiel verkrijgen via deze locaties, dan is het waarschijnlijk dat dit juist een aanzuigende werking zal veroorzaken op migranten die anders in de regio zouden zijn gebleven. Het zijn ook erg kleine initiatieven, gefocust op migranten die in Libië vastzitten. Deze initiatieven bieden daarom geen of in ieder geval onvoldoende oplossing voor de stromen migranten naar de EU, nog voor de migranten die al in de EU zijn. Daarbij komt dat het niet nakomen van beloftes, gemaakt aan overheden van ontvangende landen in Afrika ten aanzien van snelle hervestiging van mensen in deze opvanglocaties, kan leiden tot weerstand onder overheden in Afrikaanse landen om deals voor opvang in de regio te sluiten met de EU of met EU landen.

Een aanvullend probleem is dat veel landen al zwaar belast zijn met de opvang van (met name humanitaire) migranten (bijvoorbeeld Kenia, Oeganda, Libanon), waar, net als in Nederland en andere EU landen, de publieke en politieke druk toeneemt om hier een halt aan te roepen.

Een recent voorstel van de Europese Commissie ([1]) om asielzoekers te spreiden over de EU landen en regelgeving ten aanzien van uitgeprocedeerde asielzoekers te streamlinen om het zogenaamde 'asielshoppen' tegen te gaan (een asielzoeker die in een land is uitgeprocedeerd vertrekt naar een ander EU land om daar weer van voren af aan te beginnen), zijn goed maar zullen waarschijnlijk te weinig effect hebben. De aanzuigende werking van de EU op humanitaire en economische migranten zal er niet mee vermindert worden. Daarbij komt, dat het geen oplossing biedt voor de veel grotere aantallen migranten die in landen verblijven nabij de landen waarvandaan zij gevlucht zijn (de regio). Zelfs als de voorgestelde maatregelen binnen de EU tot stand komen, is het de vraag wat er gebeurt als de migratiestromen in de komende jaren sterk toenemen. Het is zeer waarschijnlijk dat dan in ieder geval een deel van de EU lidstaten hun grenzen zullen afgrendelen voor migranten. Daarbij zou zelfs het voortbestaan van de EU in gevaar kunnen komen. In feite is de Brexit hier een voorronde van geweest.

¹³ Recent heeft ook Denemarken een deal met Rwanda voor opvang van irreguliere migranten, die vanuit Denemarken in opvanglocaties in Rwanda geplaatst gaan worden. Daar zitten echter nog wel haken en ogen aan. Zo kunnen deze migranten in de opvanglocatie in Rwanda hun Deense asielpcedure afwachten, waardoor Denemarken nog steeds een aanzuigende werking zal blijven hebben (hoewel deze wel al minder zal zijn). Ook is er geen zicht op wat er gebeurt als deze opvanglocatie vol raakt en weet men ook niet wat te doen met deze migranten op de langere termijn. Een ander punt is dat de opvanglocatie in Rwanda erg goed is, waardoor deze op zich zelf ook weer een aanzuigende werking kan krijgen op migranten in de regio.

Oplossing

Een win-win-win oplossing is nodig die de aanzuigende werking die Nederland heeft op humanitaire en economische migranten opheft, die acceptabel en motiverend is voor ontvangende landen in de regio's, die goed is voor migranten, en die structureel, werkbaar en schaalbaar is. Zo'n oplossing zal volgens de inzichten van de schrijvers van dit kernpunt de volgende dimensies moeten omvatten:

- **Preventie.** Als migranten vantevoren weten dat ze teruggestuurd worden naar een opvanglocatie in een veilig land in hun regio, ze niet naar de EU maar binnen de regio zullen migreren. Daarbij zullen dan alleen degenen migreren, voor wie de druk om te vluchten groot is. Namelijk, als de aanzuigende werking van de EU wegvalt, zal een deel van de mensen niet meer naar de EU maar ook niet naar een veilig land binnen de regio migreren, omdat in een ander land in de eigen regio de economische voordelen van de EU niet aanwezig zijn. Er zullen dan dus ook maar weinig mensen teruggestuurd hoeven te worden vanuit Nederland naar zo'n veilig land in de regio. Dit is een belangrijk argument in de onderhandelingen voor een deal met landen in de regio's, omdat het betekent dat de aantallen mensen die ze zullen moeten opvangen die vanuit Nederland gestuurd worden, beperkt zullen blijven.
- **Repatriëring en hervestiging.** Nederland kan aanbieden om voor ieder persoon die vanuit Nederland naar een land in de regio teruggestuurd wordt, er ook één (a) naar het eigen land te repatriëren (in gevallen dat dit veilig en goed kan, en inclusief begeleiding en steun om weer een bestaan op te bouwen in het eigen land), of (b) in Nederland te hervestigen. Dit laatste punt is conform de Turkije-deal, die identiek stelde dat voor iedere Syrische vluchteling die vanuit de EU naar Turkije teruggestuurd wordt er één Syrische vluchteling op de officiële lijst met aanvragen voor permissie om naar de EU te reizen, vanuit Turkije naar de EU mag komen, hetgeen een groot preventief effect heeft gehad. Het verschil met de Turkije-deal is echter dat de beschreven deal in verschillende landen gesloten zal worden, zodat één land niet kan chanteren met het opzeggen van de deal, zoals Turkije doet bij de EU. Met een dergelijke deal weten humanitaire en economische migranten dat ze teruggestuurd worden naar de regio en geen of nauwelijks kans maken op hervestiging in Nederland. Naast de hierboven besproken preventieve werking die hiervanuit gaat, zal deze 'zero net influx' regeling waarschijnlijk een sterk argument zijn om landen in Afrika (en elders) te motiveren om zo'n deal te willen sluiten.
- **Compensatie.** Aan landen die een deal willen sluiten met Nederland kan ook compensatie aangeboden worden, bijvoorbeeld betaalt vanuit het Nederlandse ontwikkelingshulpbudget. Bestedingen die aangeboden kunnen worden zijn: verbeteren van de omstandigheden in opvanglocaties voor migranten in het land (waarbij wel opgepast moet worden voor een aanzuigende werking naar deze locaties), structurele verbetering van de omstandigheden van de ontvangende bevolking (bijvoorbeeld middels een cash4all4life¹⁴ programma), en projecten die door de overheid van het ontvangende land voorgesteld worden.

In settlements in de regio, waarnaartoe humanitaire en economische migranten die naar Nederland waren gekomen worden gestuurd, wordt de opvangcapaciteit afgestemd op de migrantenstromen in samenwerking met de betreffende nationale en lokale overheden in de opvangende landen. De mensen die in deze settlements verblijven krijgen mogelijkheden voor het volgen van opleidingen, andere vormen

¹⁴ Zie het beleidsdocument van Stichting Connect International over dit onderwerp, gebaseerd op evaluaties van honderden cash transfer programma's wereldwijd. Het document beargumenteert dat cash transfers van ongeveer 12 Euro per volwassene per maand die voor het hele leven verstrekt worden, zeer waarschijnlijk de meest kosten-effectieve en structurele wijze vormen om armoede te laten verdwijnen, lokale economieën te stimuleren, de fysieke en mentale weerbaarheid van mensen te vergroten, vrouwen te empoweren en geboortecijfers te verlagen (omdat vrouwen zelf kleinere gezinnen willen). Dit kan binnen de ontwikkelingshulpbudgetten van de EU landen gerealiseerd worden. Dit onderwerp is ook onderdeel van het document dat de visie weergeeft die Connect International heeft op ontwikkelingssamenwerking.

van zelfontplooiing en toegang tot werk, vaak middels stukken land om landbouw te bedrijven, zoals onder andere gebruikelijk in Oeganda met Soedanese vluchtelingen. Een aanzuigende werking wordt voorkomen door de omstandigheden in deze settlements basaal (maar wel goed) te houden en mensen te laten terugkeren naar het eigen land of eigen gebied zodra dat veilig kan, met extra hulp om in het eigen land weer te settelen en een bestaan op te bouwen. Daarnaast wordt conflict tussen de ontvangende (host) en de migrantenpopulatie (bijvoorbeeld omdat migranten met goedkope arbeid concurreren op lokale arbeidsmarkten) voorkomen door de ontvangende bevolking te laten zien en ervaren dat de migranten economische kansen bieden. Dit is bijvoorbeeld het geval als de lokale bevolking een cash transfer krijgt als onderdeel van de deal tussen Nederland en hun land, en daarnaast de migranten, indien deze ook een cash transfer ontvangen, als een aantrekkelijke klantgroep gaan zien.

Landen die mogelijk geschikt en ontvankelijk kunnen zijn voor de beschreven oplossing zijn voor Afrika onder andere Kenia, Oeganda, Ethiopië en Niger. Redenen: de meeste migranten uit Afrika komen uit de regio's van deze landen, veel migranten reizen door deze landen op weg naar de EU, deze landen hebben al infrastructuur voor opvang van migranten, en hun overheden staan tot op zekere hoogte open voor de opvang van migranten uit andere landen. Maar ook een land als Zambia, waar nog erg veel ruimte en landbouwgrond voorhanden is, kan geschikt zijn. Voor andere delen van de wereld zullen ook mogelijk geschikte opvanglanden geïdentificeerd moeten worden.

De bovenstaande strategie is geen garantie voor succes. Indien geen landen gevonden worden die bereid zijn om een deal met Nederland te sluiten, dan gaat het hele verhaal niet door. Een ander belangrijke complexiteit zijn de juridische internationale, EU en Nederlandse kaders, verdragen en wetgevingen, die de oplossing kunnen bemoeilijken zo niet verbieden. Zie hierover de volgende sectie van dit document.

De strategie zou in ieder geval geprobeerd moet worden, omdat er zeker een kans van slagen is. Deze en andere mogelijke strategieën om de influx van irreguliere humanitaire en economische migranten in Nederland te beperken op een wijze die goed is voor iedereen (win-win), zijn nog niet geprobeerd of zelfs maar ontwikkeld of voorgesteld door politieke partijen, die zich geen veelal raad weten met het migrantenvraagstuk, of die een extreme en zelfzuchtige oplossing voorstaan in de orde van 'hek om Nederland', hetgeen een korte termijn win-lose oplossing is (wij hebben geen last meer van migranten, en migranten moeten zichzelf buiten de EU redden¹⁵), waarvan de schrijvers van dit kernpunt zich met nadruk distantiëren.

Er zijn ook andere mogelijkheden die geprobeerd kunnen en zouden moeten worden om migratiestromen te verkleinen:

- Asielprocedures in de EU stroomlijnen om 'asielshoppen' tegen te gaan, zoals voorgesteld in het recente plan van de Europese Commissie ([1]).
- Cash4all4life programma's in ontwikkelingslanden waar veel economische migranten vandaan komen, op voorwaarde dat die landen deze migranten terugaccepteren en mogelijk zelfs (humanitaire) migranten accepteren uit omliggende landen. Cash transfers for life geven een enorme boost aan lokale economieën waardoor werk en inkomens verbeteren, niet alleen voor diegenen die zouden willen migreren, maar voor de gehele bevolking. Daarbij leidt cash4all4life ertoe dat mensen voor

¹⁵ Dit is ook korte termijn politiek die, zelfs als het wat betreft het verkleinen van de influx van migranten in de EU aanvankelijk uitvoerbaar en succesvol zou zijn, op de langere termijn niet houdbaar is. Dit blijkt uit de beschreven verwachte toename van de Afrikaanse bevolking in combinatie met de verslechtering van de ecologie, juist in Afrika, hetgeen de druk om te migreren vanuit Afrika naar de EU steeds verder zal aanwakken. Deze aanvankelijke win-lose oplossing zal daarmee vooral op de langere termijn waarschijnlijk een backfire effect hebben in de vorm van grote migratiestromen naar de EU als de EU geen opschaalbare, humanitaire en structurele oplossingen heeft opgebouwd in de regio's voor het migratieprobleem, en zal daarmee dan feitelijk een lose-lose oplossing blijken te zijn, ook een lose voor de EU dus.

kleinere gezinnen kiezen, vrouwen 'empowered' worden en gezinnen weerbaarder worden tegen rampen. Dit legt een sterke basis voor het verminderen van een belangrijke oorzaak die mensen aanzet om te migreren (economische uitzichtsloosheid). Deze cash4all4life oplossing is uitgewerkt in de Visie Ontwikkelingshulp van Stichting Connect International.

- Het afbouwen van handelsrelaties en verdragen met en/of ontwikkelingshulp aan landen die weigeren om economische migranten uit hun landen terug te accepteren.
- Ten aanzien van arbeidsmigratie kan een ingreep zijn het verhogen van het minimumloon om werk dat Nederlanders nu niet willen doen wel weer financieel interessant te maken voor hen. Dit zal ook bedrijven die een verhoogd minimumloon niet kunnen of willen betalen en die veelal niet essentieel zijn voor de Nederlandse economie, stimuleren zich in lage lonenlanden te vestigen, met of zonder Nederlands eigendom en/of management, en daarmee de economieën in deze landen bevorderen.
- Daarnaast kunnen programma's opgezet worden voor gereguleerde tijdelijke arbeidsmigratie van mensen uit ontwikkelingslanden naar Nederland. Het gaat dan om mensen met een vakgebied, bijvoorbeeld geschoolde handarbeiders, die bedrijven in Nederland, die om deze vaklieden zitten te springen, komen versterken voor een periode van bijvoorbeeld twee jaar, waarna ze met een goede verdienste, een brok nieuwe leer- en werkervaring en een prachtige levenservaring weer naar het eigen land terugkeren en waarna, indien nodig, weer een volgende groep vaklieden onze kant op kan komen.

Juridische kaders

Er bestaat een groot aantal juridische verdragen en wetten ten aanzien van migranten die zich aandienen in een land en een verbijfstatus aanvragen. Een belangrijke regel die in veel verdragen en wetten naar voren komt betreft het 'non-refoulement' principe. Het VN vluchtelingenverdrag van 1951 ([23]) dat nog steeds een basis vormt voor de huidige regelgeving en wetten ten aanzien van vluchtelingen schrijft over dit principe het volgende:

'The principle of nonrefoulement is so fundamental that no reservations or derogations may be made to it. It provides that no one shall expel or return ("refouler") a refugee against his or her will, in any manner whatsoever, to a territory where he or she fears threats to life or freedom.'

Bovenstaande laat zien dat het verplaatsen naar een land of gebied waar een migrant (veelal toegepist op humanitaire migranten) onveilig is niet mag, uiteraard, maar het laat daarbij dus wel de mogelijkheid open om migranten te verplaatsen naar gebieden waar zij wel veilig zijn.

Ook bijvoorbeeld de Nederlandse Vreemdelingenwet 2000 ([24]) bevat clausules die een soortgelijke strekking hebben. Artikel 29 van deze wet bijvoorbeeld, zegt hierover:

'Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd kan worden verleend aan de vreemdeling: die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt op ernstige schade, bestaande uit:

- doodstraf of executie;
- foltering, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.'

Bovenstaande kan een migrant bij verplaatsing naar een opvanglocatie in een veilig gebied buiten Nederland niet aannemelijk maken.

Artikel 30a in deze zelfde wet, is in deze context nog explicieter:

‘Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 33 van de Procedurerichtlijn, indien: een derde land voor de vreemdeling als veilig derde land wordt beschouwd.’

UNHCR ziet drie legale mogelijkheden voor bescherming en opvang van vluchtelingen: *‘social integration in the host state; repatriation to the country of origin, once it has become safe again; resettlement in a country other than the first reception country, in all cases where the latter is unable to ensure the social integration of the refugee in its territory’*. [2].

Uit bestudering van verschillende verdragen en wetten maken wij dan ook op dat het verplaatsen van migranten, zowel economische, politieke of anderssoortig, naar een veilig gebied buiten Nederland en ook buiten de EU, juridisch gezien acceptabel is.

Op EU niveau denkt men migranten over de EU landen te kunnen verspreiden, omdat de EU juridisch gezien als één land zou gelden. Echter, Oost Europese EU landen willen helemaal geen migranten opvangen, dus de kans van slagen hiervan is klein.

Van belang is verder dat de wetten en bepalingen van toepassing zijn op humanitaire migranten, hetgeen echter een relatief klein deel is van de migrantenstroom en deze niet meer gelden op het moment dat een asielzoeker wordt afgewezen. Daarbij is dan ook het verbeteren en met name versnellen van de asielprocedures in Nederland van groot belang. Van belang in dit respect is ook de beoogde afstemming van de procedures tussen de EU landen, zoals onder andere voorgesteld in het recente plan van de Europese Commissie ([1]), om het *‘asielshoppen’* te verhinderen (migranten waarvan de asielaanvraag in een land is afgewezen en die daarop in een ander EU land opnieuw een asielaanvraag indienen).

Vergelijking van verschillende oplossingen

In dit hoofdstuk vergelijken we verschillende recent voorgestelde oplossingen die momenteel, begin 2021, door partijen worden voorgesteld die professioneel met de materie bezig zijn. We presenteren in dit overzicht ook een samenvatting van onze eigen oplossing (de oplossing voorgesteld in dit kernpunt).

Plan van dit kernpunt

Bron: dit document.

Voor het verminderen van irreguliere humanitaire en economische migratie naar Nederland:

- Overeenkomsten met veilige landen in verschillende regio's:
 - Opvanglocaties voor migranten in deze landen worden verbeterd en uitgebreid en het wordt migranten die er verblijven mogelijk gemaakt in deze locaties een simpele levenswijze op te bouwen.
 - Humanitaire en economische migranten die in Nederland aankomen, worden direct naar zo'n opvanglocatie getransporteerd.
 - Nederland biedt doorlopende hulp om de opvanglocaties te runnen, de lokale bevolking ontvangt cash transfers for life, het land krijgt extra ontwikkelingshulp.
 - Zodra het veilig kan, helpt Nederland om migranten in de opvanglocaties terug te laten keren naar het eigen land en om deze terugkeerders in eigen land weer een levenswijze op te laten bouwen.
- De overeenkomst wordt met meerdere landen gesloten, zodat Nederland er niet mee gechanteerd kan worden (zoals Turkije de EU chanteert met de Turkije deal).
- Asielprocedures in de EU worden gestroomlijnd, met name om *‘asielshoppen’* tegen te gaan.

- Landen die weigeren uitgeprocedeerde asielzoekers die uit hun land afkomstig zijn, terug te accepteren worden gekort op ontwikkelingshulp en krijgen handelsbelemmeringen opgelegd.

Voor het reguleren van gewenste (arbeids) migranten:

- Programma voor gereguleerde tijdelijke kennisarbeidsmigratie waar en wanneer in Nederland behoefte is aan dergelijke kennis.
- Uitgenodigde kennismigranten moeten altijd na enkele jaren weer terugkeren naar het eigen land.
- Bedrijven met veel goedkope arbeid worden gestimuleerd zich in lage lonenlanden te vestigen.
- Kennisintensieve bedrijven worden gestimuleerd om hun buitenlandse kenniswerkers in het eigen land te laten werken.

Voor het verminderen van aantallen (EU) arbeidsmigranten die recht hebben op toegang tot Nederland:

- Verhoging van het minimumloon, waardoor banen in het laag betaalde segment weer interessant worden voor Nederlanders, met als spinoff dat laagwaardige Nederlandse bedrijven die afhankelijk zijn van lage lonen (waar onze economie meestal weinig aan heeft) zich gaan vestigen in lage lonen landen.
- Verbetering leefomstandigheden voor EU arbeidsmigranten in Nederland.

Voor migranten die in Nederland willen en mogen blijven:

- Verbeterde integratieprogramma's en verplichting daaraan mee te doen (zie het CI kernpunt Integratie).
- Verbeteringen van de buurten waar zij wonen (sport, groen, veiligheid, buurtparticipatie, etc.).

Sterk	Zwak
• Heft de aanzuigende werking die Nederland op migranten heeft op. Resulteert in minder migranten naar Nederland (preventieve werking) en besparing op de hoge kosten van opvang migranten in Nederland. • Alle migranten worden geholpen en niet alleen de 15% die het geld, de moed en de energie heeft om naar de EU te reizen en die onze steun het minst hard nodig heeft. • Voorkomt valse hoop en aanzuigende werking van de opvanglocaties op migranten (die anders zouden hopen om via deze locaties alsnog asiel te verkrijgen in Nederland). Dit scheidt het kaf van het koren (mensen die niet echt hoeven te vluchten doen dat niet). • Zelfs landen die al te maken hebben met opvang van grote aantallen (veelal humanitaire) migranten kunnen toch akkoord gaan, omdat de aantallen migranten die vanuit Nederland gestuurd worden naar deze landen klein zullen zijn (vanwege het doorbreken van de aanzuigende werking van Nederland op migranten met deze oplossing). • Opvanglanden profiteren van extra hulp, cash transfers en hulp aan migranten om naar hun land terug te keren wanneer dat veilig kan. Versterkt hun economieën en leidt (mogelijk) tot afname migranten in deze landen. • Kan grotendeels gefinancierd worden uit het budget voor ontwikkelingssamenwerking, aangevuld met geld uit besparingen op de opvang van migranten in Nederland. • Alomvattend plan voor vermindering van alle soorten migranten op een wijze die voor iedereen goed is en veel kosten bespaart. Maakt het mogelijk voor Nederland om migratie te reguleren naar eigen behoefte en inzichten. • Nederlands bedrijfsleven profiteert.	• Afhankelijk van deals met landen in regio's. • Gedwongen overbrengen van migranten vanuit Nederland naar een veilig opvangland in de regio kan voor ophef zorgen in Nederland (hoewel dit waarschijnlijk kort zal duren, omdat het plan naar verwachting de aantallen migranten die naar Nederland komen snel sterk zal reduceren na inwerking stellen van het plan: preventieve werking). • Nog niet helemaal duidelijk of deze oplossing binnen internationale, EU en Nederlandse verdragen en wetten geoorloofd is (waarschijnlijk wel). • Veel landen zijn al overbelast met opvang van migranten (bijv. Kenia, Oeganda), waar, net als in Nederland en andere EU landen, de publieke en politieke druk toeneemt om hieraan een halt toe te roepen. • Migrant opvangen en een livelihood laten opbouwen heeft veel ruimte, omdat de meeste mensen landbouw zullen gaan bedrijven. Die ruimte moet er wel zijn (echter, veel landen hebben ruimte; bijvoorbeeld opvanglocaties in Oeganda, maar ook landen als Ethiopië en Zambia hebben veel ruimte). • Bij sterke toename van de aantallen migranten in de toekomst, zal dit plan onvoldoende uitkomst bieden, omdat dan de opvang in de regio onvoldoende

• Bedrijven die voor Nederland weinig interessant zijn, vestigen zich in lagelonenlanden, die daarvan profiteren. • Uitgenodigde arbeidsmigranten doen kennis op en verdienen geld, waar later hun eigen landen ook van profiteren.	capaciteit zal hebben en die landen steeds minder bereid zullen zijn om migranten toe te laten. Dit is echter in veel mindere mate het geval dan bij de andere plannen.
--	---

Plan Europese Commissie

Bron: [1].

Huidige situatie:

- Iedere migrant die voet op EU bodem zet kan asiel aanvragen en kan dit na afwijzing ook weer in een ander EU land doen.
- Weinig spreiding vluchtelingen over de EU landen.
- Migranten uit Sub Sahara Afrika de pas afsnijden middels politieke en financiële steun aan landen om hun grenscontroles te verbeteren en versterken (o.a. met de regeringen van Niger en Marokko).
- Enkele kleine opvanglocaties voor migranten in Niger en Rwanda met het idee daar de asielaanvraagprocedures uit te voeren.
- Afgrendelen Middelandse Zee routes.

EU Commissie Plan 2020/2021:

- Verspreiden van migranten over EU landen die daaraan mee willen doen.
- Via hulpverlening zorgen dat er minder mensen naar de EU komen.
- Een streng grensbeleid.
- EU landen die geen migranten willen opnemen dragen financieel of anderszins bij aan de opvang van migranten.
- Afstemming van asielprocedures tussen EU landen, o.a. om daarmee 'asielshoppen' te voorkomen.
- Terugsturen uitgeprocedeerde asielzoekers naar hun landen.

Sterk	Zwak
<u>EU Commissie plan 2020/21:</u> • Afstemmen asielprocedures tussen de EU landen zal het asielshoppen verminderen. • Bewaking buitengrenzen van de EU kan enig soelaas bieden wat betreft het verminderen van migratiestromen naar de EU. • Spreiding migranten over verschillende EU landen kan EU grenslanden ontlasten, maar alleen als de spreiding werkelijk tot stand komt.	<u>Huidige situatie:</u> • Grote aanzuigende werking van de EU op humanitaire en economische migranten, omdat mensen asiel kunnen aanvragen zodra ze voet aan wal zetten in de EU. • Toenemende onderliggende oorzaken voor migratie, zoals zwakke economieën en oorlogen worden niet aangepakt, zodat de drive om naar de EU te migreren alleen maar groter wordt. • Hoge kosten voor opvang migranten in de EU (veel duurder dan opvang migranten in veilige landen in hun regio's). • Tijdelijke opvang in de regio biedt mensen in de praktijk weinig kans om naar de EU gehervest te worden en geeft mensen dus valse hoop. Naast onrust en frustraties onder mensen in deze locaties mijden humanitaire en economische migranten deze locaties en migreren rechtstreeks naar de EU. • Frustreert overheden van landen waar 'tijdelijke' opvanglocaties opgezet worden – toename weerstand van landen tegen deals voor opvang in de regio. • Mensonterende opvang van migranten in landen als Libië, continuëring bootvluchtelingen op Middelandse Zee routes en routes naar de Canarische eilanden, problemen met opvang waar migranten in de EU aan land komen, problemen spreiden migranten over de EU. • Grote moeite met terugsturen naar het eigen land van uitgeprocedeerde asielzoekers. <u>EU Commissie plan 2020/21:</u> • De aanzuigende werking van de EU op migranten wordt niet verkleind, omdat mensen nog steeds asiel kunnen aanvragen zodra ze voet aan wal zetten in de EU.

- Bewaking buitengrenzen van de EU om te voorkomen dat migranten de EU bereiken is in feite een ondermijning van de bedoeling van alle migranten- en vluchtelingenverdragen (nl. om migranten te helpen met een veilige opvang).
- Toename van de problemen met opvang van humanitaire en economische migranten in landen als Libië alsmede continuëring en waarschijnlijk toename van bootvluchtelingen op Middellandse Zee routes en routes naar de Canarische eilanden en de gerelateerde opvang waar deze migranten aan land komen.
- Veel landen in Afrika zijn al overbelast met de opvang van (met name humanitaire) migranten (bijvoorbeeld Kenia, Oeganda), waar, net als in Nederland en andere EU landen, de publieke en politieke druk toeneemt om hier een halt aan toe te roepen.
- Landen waarmee grenscontrole deals zijn gesloten kunnen de EU daarmee chanteren.
- Een streng en effectief grensbeleid is moeilijk met de zeer lange buitengrens van de EU.
- Vrijwillige opname van migranten door EU landen werkt zolang er voldoende draagvlak voor is. Dit draagvlak is echter al aan erosie onderhevig in vrijwel alle EU landen en zal bij toenemende migratiestromen in de (nabije) toekomst naar verwachting verder afnemen.
- Meer en betere hulp aan arme landen is goed, maar zal op zich niet snel tot een afname van de migratiestromen leiden, omdat het lang duurt voordat de effecten breeduit in maatschappijen doordringen en migratie pas afneemt bij een sterke toename van het inkomen en de inkomenszekerheden van mensen.
- Het plan biedt geen oplossing voor migranten die naar landen binnen de eigen regio's migreren (80 tot 90% van alle migranten!).
- Het plan biedt geen visie op en oplossing voor andere migratiestromen (economische migranten, EU migranten, kennismigrant, etc.).
- Het plan biedt geen duidelijke oplossing voor uitgeprocedeerde asielzoekers.
- Het plan biedt geen oplossing voor verwachte grote stromen migranten die in de komende decennia van tijd tot tijd zullen optreden en ook niet voor de verwachte structurele toename van humanitaire en economische migranten die ondanks grensbewakingen e.d. door hun enorme aantallen steeds meer de EU zullen weten te bereiken.

Plan Volt Europa

Bron: [2]

Creëer humanitaire corridors voor vluchtelingen die hun land ontvluchten die gerund worden door private entiteiten, zoals NGO's en kerkelijke organisaties die met toestemming van het betrokken land hun rol (vervullen basisbehoeften, verschaffen van veiligheid) in deze corridors vervullen. Onderdeel van deze corridors zijn 'hubs':

- Tijdelijke veilige vrije zones, gecontroleerd door internationale organisaties, inclusief de EU, die geplaatst zijn in een veilig land aan de grens van een onstabiel en onveilig land waarvandaan mensen vluchten, zodat vluchtelingen een slechts korte en veilige reis hoeven te maken om zo'n tijdelijke hub te bereiken.
- Permanente hubs op de voornaamste migratie routes.

Asielaanvragen worden ingediend door vluchtelingen in deze hubs en ook in deze hubs geëvalueerd. Transport naar veilige landen, inclusief EU en non-EU landen kan geschieden als de bescherming is verzekerd en de benodigde documenten zijn vrijgegeven. Voor de selectie van asielaanvragen in deze hubs die in aanmerking komen voor toelating vanuit de hubs tot EU of non-EU landen worden een aantal criteria voorgesteld.

In de EU worden toegelaten vluchtelingen verwelkomt en geholpen met alle zaken die de toegelaten vluchtelingen nodig hebben. Ook wordt aandacht besteedt aan de (lange termijn) financiering van deze structuur, maar wordt niet duidelijk aangewezen wie die financiering moet verschaffen.

Sterk	Zwak
• Leidt tot opvang van vluchtelingen in de regio, hoewel de intentie is dat deze tijdelijk is. Dit geeft EU landen de mogelijkheid zich te bezinnen op hoeveel vluchtelingen ze willen opnemen en kan, indien de capaciteit van de hubs voldoende snel uitgebreid kan worden, paniek in EU landen voorkomen wanneer grote plotselinge vluchtelingenstromen op gang komen. Echter, dit werkt alleen als vluchtelingen die buiten de hubs om naar de EU zijn gereisd, teruggestuurd worden naar die hubs, anders zullen veel vluchtelingen de hubs omzeilen en rechtstreeks naar de EU reizen. • Geeft alle vluchtelingen een kans om in een Westers land opgevangen te worden, niet alleen degenen die het geld, de moed en de energie hebben om naar de EU te reizen (indien wederom, de vluchtelingen die buiten de hubs om naar de EU reizen, terug naar de hubs in de eigen regio getransporteerd worden).	• Geen aandacht voor de belangen van de 'host population' in de EU. • Vermindert de aanzuigende werking van de EU op humanitaire en economische migranten niet als vluchtelingen die naar de EU reizen buiten de hubs om niet teruggestuurd worden naar die hubs. • In soortgelijke gevallen met opvanglocaties in Niger en Rwanda, werden vluchtelingen niet doorgelaten naar de EU maar bleven vastzitten in die locaties, hetgeen tegen de overeenkomst inging met de betrokken landen die de opvanglocaties huisvesten. Het creëert dus een valse hoop op toelating (uiteindelijk) tot een Westers land (hetgeen ook een aanzuigende werking kan hebben, waardoor juist nog meer vluchtelingen, die anders binnen de regio zouden blijven, een asielaanvraag doen via de hubs). In realiteit is het (waarschijnlijk) voor de meeste vluchtelingen een eindstation. Dan is het beter het zo ook te ontwerpen en af te spreken met de opvangende landen (conform het CI voorstel). • Het plan gaat ervan uit dat EU en non-EU landen bereid zullen zijn vluchtelingen waarvan de asielaanvraag is goedgekeurd uit de hubs in hun landen toe te laten, maar daar is geen pressiemiddel voor. Of terwijl, het is niet te garanderen dat deze wijze van werken ertoe leidt dat vluchtelingen door kunnen reizen naar andere landen. • Het plan focust alleen maar op humanitaire vluchtelingen (vandaar dat in deze samenvatting met name de term 'vluchtelingen' wordt gebruikt, ook omdat Volt Europa zelf deze term gebruikt). • Het plan heeft geen visie op het faciliteren van terugkeer van vluchtelingen naar hun eigen land als dat qua veiligheid kan. • Onduidelijk wie wat en hoe zal financieren, ook op de langere termijn.

Literatuur

1. Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on asylum and migration management and amending Council Directive (EC) 2003/109 and the proposed Regulation (EU) XXX/XXX [Asylum and Migration Fund]. COM/2020/610 final.
2. European Humanitarian Corridors in "Volt's Mapping of Policies" - "Challenge 4: Global Balance Migration Policy team". 2019/2020.
3. Manifest migratie, integratie en asielbeleid. 2016.
4. GRENZELOZE VERZORGINGSSTAAT. DE GEVOLGEN VAN IMMIGRATIE VOOR DE OVERHEIDSFINANCIËN. Jan van de Beek, Hans Roodenburg, Joop Hartog en Gerrit Kreffer. Universiteit van Amsterdam. 2021.
5. Economic and demographic strains from the Syrian refugee crisis are impacting Jordan's own domestic balance of power. 2013. NIKITA MALIK. <https://carnegieendowment.org/sada/53049>.
6. COB. Burgerperspectieven 2017 | 3. Third quarter 2017.
7. <https://www.cbs.nl/nl-nl/dossier/dossier-asiel-migratie-en-integratie/hoeveel-immigranten-komen-naar-nederland->.
8. <https://www.infomigrants.net/en/post/14219/young-male-refugees-struggle-with-disappointment-and-mental-health-issues>.

9. UNHCR. Programme outline. The voluntary return & reintegration programme. (July 2012).
10. <https://www.pewresearch.org/global/2018/03/22/at-least-a-million-sub-saharan-africans-moved-to-europe-since-2010/>.
11. <https://www.telegraaf.nl/nieuws/2228492/islamitische-enclaves-weg>.
12. <http://politiek.tpo.nl/2018/01/21/staatssecretaris-ark-vvd-helpt-bijstandsuitkeringen-naar-westerse-migranten/> 2018.
13. Terechte zorg, verkeerd aanknopingspunt. J.P.H. Donner en M. den Heijer voor het Min J&V. 2020.
14. Human Rights First. The Syrian Refugee Crisis and the Need for U.S. Leadership. February 2016.
15. <https://population.un.org/wpp/Graphs/DemographicProfiles/Line/947>.
16. *United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division (2019). World Population Prospects 2019: Highlights. ST/ESA/SER.A/423.*
17. <https://www.bbc.com/news/world-africa-50726701>.
18. internet nieuws, 5 november 2020.
19. <https://scepter.net/2018/01/vluchtelingen-lokaal-helpen-men-er-135x-meer-helpen/>.
20. <https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/germany/11891219/Refugee-crisis-Many-migrants-falsely-claim-to-be-Syrians-Germany-says-as-EU-tries-to-ease-tensions.html>. 2015.
21. <https://eritreahub.org/norway-government-to-review-asylum-status-of-eritreans-who-celebrate-conscription>. 2019.
22. <https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/netherlands/1518532/Critic-of-Islam-to-quit-Holland-after-lies-are-exposed.html>. 2006.
23. Convention and protocol relating to the status of refugees. Text of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees. Text of the 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees. Resolution 2198 (XXI) adopted by the United Nations General Assembly. UNHCR.
24. Wet van 23 november 2000 tot algehele herziening van de Vreemdelingenwet (Vreemdelingenwet 2000).